

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Tornaco in Anglia[m] migrans capitur. n. 23.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

partim quoniam hospita se alio transtulerat, partim quia difficulter se Sacerdotes tam teneræ etati sine experientia committebant. Ille interim ab orandi consuetudine non discedens, paratum se per examina præstare satagebat ubi facultas esset. Matrona, quam dixi, non minus de *Ioanne* follicita quam de seipso, rogauit Sacerdotem ut eum in domo paterna non procul commorantem a se vellet inuilere, & tentare quid esset in iuuene: Sacerdos ut vidi in ætate lubrica Patris fratrisq; potestate subiectum & incertum fortis adolescentem, sermonem intulit de differenda reconciliatione dum patris fratrisue contentus impetraretur, ne molesti ab incepto cum auerterent. "Fac, inquit *Ioannes*, prout optimum videtur; at quo loco interim existimas futura est anima mea si hoc interuallo moriar? Ea questio rem definiuit; neque passus est Sacerdos illum diutius frustrari voto. Frater qui eum instituendum suscepit, videns præclaram esse ianuam ad locum in vtruis republica obtinendum quod Catholicè vivere statuisset, suadet iter transmarinum, ut cum sui similibus studia prosequatur. Bisterue tentauit frustra viam, ita recte in Galias ferta erant omnia delatoribus. Nactus tandem virum qui discendæ linguæ Gallicæ causâ cum transueheret, Rhotomagum tenuit, inde Rhemos; quo in Seminario cum triennium consumpsisset humanioribus & initijs Philologiae audiendis, reliqua Româ prosecutus est sub *Mutio Vitellechi Rectore*, & pro assertionibus Vniuersæ Theologiae propugnauit, Praeside Michæle Vasquez. Tantus fuerat antecedentibus annis ardor Alumnorum cupiditas que moriendi pro fide & Religione, ut studiorum plerique cursum brevissimum conficerent, & in Insulam accepto Sacerdotio quantocius redire peropertantes, paucos post se relinquenter qui solennia statutaque sacrificia perlouerent, ut necesse fuerit Clementi Pontifici in ætate quorundam indulgere, ut ante annos iure decretos promouerentur. Inter hos cum se *Percyus* per spirituales commentationes pararet, sensit se ad Societatem Iesu incundam impelli; obstabat etiam in ipso desiderium Patris & Matris, cæterorumque animu[m] in viam reduendorum. Multa secum disputabat in vtramque partem: Intererat forte Sacro-Sancto Sacrificio quod ab *Alano Cardinale* celebrabatur; Eo in Sacrificio ardenter orans Deum ut mente collustrata finem facere posset dubitandi, hoc dilemmate conclusit. In Societate (quæ omnia prudenter expendit) iudicaberis idoneus qui quamprimum mittaris in Iusulam, vel nondum idoneus; si primum, faciet illa quod ex voto tuo erit; si alterum, melius est ut nunquam, quam iniuste nauiges. } Tum etiam cum Martyrij auiditate & ipse sollicitaretur, quod maiorem caritatem nemo habeat, Christo ipso pronuntiante; In Superioris sapientia acquieciuit respondentis Martyrij cupidum ubique esse posse, quidum non debere; his male quandoq; cedere dum inconsideratè le iuriuent occasioni; cupidissimis non semper concedi; Dei enim est liberale donu[m], ad quod Societas non claudit sed disponit aditu: Vnum deniq; Martyrij euentu multis posse in Religione per p[er]missionibus compensari.

XXIII. Tornacum missus anno alterius seculi nonagesimo quarto, T. Y. rocinum.

Bbb 2

Animu[m] adijcit ad Societatem

1610.

Tornaco
in Anglia
migrans
capitur.

rocinium posuit Eleutherio Pontano Rectore, Institutore Ioanne Baugio: sub anni secundi finem animi nimia applicatione ad ea quæ sui erant instituti debilitate capitis contracta, prohibitusque ab omni precum genere, natali calo ut recrearetur per Hollandos tendens in Angliam, Hissinge ab ubiq; suspiciois militibus Anglis tenetur, cognitoque ex literis, quas occulte scribat, quis esset quæsiōni admouēdum minantur ni dicat cuius operā Rotere dami p̄fserit v̄lus suillet ad transmitterendum. Is ē contrario in eo firmus ut de se omnia, de alijs nihil sateretur, pro sacrificio corporis Christi quod illo die optauerat offerre suum obtulit ad quælibet patienda potius quam ut cui libet iniuriam faceret. In trochleam per manus sublimis appensus, ac deinde contorto circa frontem fune nautico exagitatus, animo in æternitate vel pænarum vel gaudij fixo, non aliud ferbat ore quam è æternitas! Malum quod inferre conati sunt milites versum est in remedium; dolor & sonitus qui in in tyrocinio compleuerat caput abeo tempore imminuti paulatim euaniuntur. Captiuus ductus Londinum, carcerem habuit Brigitæ fontes, & in carcere turrim omni vacuam suppellestili: Lectus pavimentum fuit latere stratum & pauculo inspersum stramine, cui collecto incubuit donec industria & beneficentiâ Catholicorum eadē in custodia detentorum, & Gerardi nostri, qui ex atrio Wintoniensi per occultas literas cum & consilio & pecuniâ solabatur, commodius habere cœpit, & post septem circiter menses via inuenta est cum duobus Sacerdotibus & septem Laicis per tegulas sc̄ nocte concubia demittendi, & in libertatem absque litro vindicandi. Elapsum ē custodia Superior detinuit apud se hebdomadis aliquot, tum ad vota Scholasticorum admisum transmisit in Septentrionem ad Holtbeyum; Hic Matrem, & sororem, aliquoq; affines Ecclesiæ conciliauit; Pater obierat antequam esset opportunitas conueniendi: Fratre, qui eum in literis instituerat, metus persecutionis retinebat, Biennio in Septentrione transacto datus est Ioanni Gerardo Socius in Northantonensi Prouincia; quā in sedē pluribus annis insignem nauauit operā quā Christianam doctrinam explanando, quā concionando, quā animos aduentantium spirituibus accendendo commentationibus, & Sacramentis nutriendo; ne quod domi ē continuit hæc industria; in alias Prouincias excurrens non minorē fructum reportabat. Ad amplam familiam caelestibus auxilijs recreandam nobilis mulier quærebatur Sacerdotem, nominatim excipiendo Societatem: cūm ex eo quo volebat genere nullus esset ad manum, missus est Perceyus, celaturus cuius esset ordinis; Neque id inquisiuit mulier; Aduentanti, factis operanti, exhortanti, familiariter tractanti de rebus varijs, benevolam se præbuit, & inter colloquendum aperuit quid illud esset quod eam à Societate auerteret. Docet Perceyus non esse confessim omnia credenda quæ de ijs hominibus sinistra dicerentur; Egisse se frequenter cum multis, & multa de eorum rationibus actionibusque nosse; certissimè etiam scire illa ipsa quæ tunc referebat vel falsa esse, vel in iniquiorem partem interpretata. Sanè, inquit mulier, per quam libenter vellem unum aliquem ex ipsis aliquando videre: Quod cum

Elabitur et
migrat ad
affines.Tum datur
Gerardo
Socius.Nobilem
Feminam
conciliat
Societati.

Guncer

sincerè dicere videretur existimauit *Perceyus* opportunū quis esset declarare, aitque "doleo tibi hoc primo tempore copiam non esse videndi meliorem; Ego enim ex ijs sum.) Id non solum non ægrè tulit mulier, sed illo vſa est ad Sacraenta aliquot post annis, & in aliorum familiaritatē introduxit cum non exigua vicinæ vtilitate.

XXIV. Inciderunt interea calamitosa puluerariae coniurationis tempora, traditaq[ue] in custodiam matre familias cum qua *Perceyus* degebat, fugiendo, latendo, & nouas sedes penè quotidie querendo securitati prouidendum fuit; neque tamen sine fructu errabat. Senex honesto loco natus vixerat Catholicus, sed atrocitate legum territus à recto tramitte descens ad ritus Schismaticorum deflexerat: Reuocare conatus est in viam is qui ab antiquo fuerat illi à Confessionibus, cumq[ue] nihil proficeret, rogauit *Perceyum* ut experiretur. Adiit ille, sed frustra: Iter prolequentem auertit exundans in via flumen: Redit ad senem, hortatur, virget, precatur: sed surdo canit. Posterò die discedit, aliam initurus viam ab aquis ut existimabat liberam. At hic etiam creuerat riuulus, texeratq[ue] citeriorem partem pontis per quem erat transeundum. *Perceyus* qui eam viam saepius triuerat, non dubitauit posse per exigui spatiū aquam rectā ad pontem ex vndā extantem equum adigere; sed vel manu, vel oculo aberante, equus sub primo fornicē penè natans anteriores pedes projectit in arcum haretq[ue] donec seffor pontem stringens concendit, fræno manu retento; equus iterum comitens emergere ruptis cingulis deiijcit ephippium in aquas. Is qui comitabatur iedit ocyus ad senem; narrat quo loco comitem reliquisser, mittitur famulus in subsidium; senex ipse subsequitur, invitat *Perceyum* domum; seruatum, ut (aiebat) sui causâ; in quem enim verba nihil potuerant, tantum discrimen Sacerdotis ad mentem reduxit; neque distulit officium; postero die ritè confessus ad finem usque perseverauit Catholicus. Neque licuit *Perceyo* diu esse tuto; degebat cum *Nicolao Harto* in antiqua *Gerardi* sede conuentis Societatis ministerijs studiole incumbens: Delatum fuerat ad Senatum Regium latere in illa domo homines duos Reipublicæ perniciosos. Quartâ matutinâ, die omnium Sanctorum solemnî, Pickeringus in Provincia Northamptonensi Irenarcha cum equitum turma aduolat, latenter ingressus utrumque vix a sommo vigilem comprehendit; suppelle etilem sacram, librorum etiam non exiguum numerum colligit: Sacerdotes duos cum matrefamilias benevolè domi suæ aliquamdiu habet, tum Londonum cum suppelle etili cinctos vndeque hastatis ducit quasi per triumphum. In itinere velatum est cum sciolis quibusdam: *Perceyus* propugnauit fidem sine Charitate non instificare, *Hartus* Magistrum suum breui hac quæstione ludificauit, "Nostine Deum? Vtique respondet alter: seruâne mandata, aut existimas te posse servare? Nequaquam. Ioannes igitur in Epistola te damnat mendacij, ait enim, Qui dicit se nosse Deum & mandata eius non custodit mendax est, & in hoc veritas non est. Ralere astantes, & Magistro huic nō cum fortiori se congregaretur. Londini cum ante Palatium ad carcerem. V. est.

Divina Pro
videntia in
fene Schis-
matico re-
ducendo.

Perceyus
secundò
capitur cū
Nicolao
Harto.

Harti veli-
tatio cum-
scio.